

Munkaügyi pert indítanak a Mary cipőgyár elküldött dolgozói

Se fizetés, se végkielégítés

Folytatás az 1. oldalról

Felmondó levél nélkül ugyanis nem kereshetnek munkát, nem jelentkehetnek a munkaügyi központban, hiszen papíron még mindig a Mary alkalmazottai.

A cipőgyár bezárásával Csongrád megyében 350 család költségvetése állt feje: egy kereset kiesett, miközben a számlákat ugyanúgy fizetni kell. Az asszonyok – *Kotlár Andrea, Terhes Józsefné, Deák Béláné* – hozzátették: az a legrosszabb, hogy senkitől sem kapnak választ kérdéseikre. A legutolsó gyűlésen, szeptember 9-én – amikor egymást összetrombitálták – csak annyit tudtak kiszedni a volt ügyvezető igazgatóból, *Tóth Erikából*, hogy a végkielégítés biztosan csak részletekben fizetik ki számukra, előreláthatóan decemberig. Azóta az érdeklődők zárt kaput találnak a Szillérin, hosszas csöngetésre olykor lejön egy irodai dolgozó, aki beteszi a lábát az ajtónyílásba és nem engedi be őket. Ez azért különösen fájó, mert olybá tűnik, mintha embér-

Elkereseredett dolgozók a gyár kapujában.

Fotó: Miskolczi Róbert

számba se venné őket a munkáltató. A legutolsó hír, hogy majd küldik a pénzt, a takarítónőtől származik. Mások úgy tudják,

hétfőn érkezik Szegedre az olasz tulajdonos felesége, a végelszámoló, akinek a korábbi nyilatkozatok alapján már előbb meg kellett volna jönnie.

Mindenki lóg a levegőben – tette hozzá Kissné –, szeretnének valamit kezdeni magukkal, de kicsik az esélyeik. Tanfolyam elvégzésében gondolkodnak, hiszen a cipőipari képzésükre Magyarországon örökre keresztet vethetnek. Terhes Józsefné resignáltan jelentette ki: neki, ötvenévesen, még a többieknel is rosszabbak a kilátásai. A munkanélküliséget előbb a férjével, majd a lányával élte meg, így tudja, mennyire reménytelen a helyzet.

Mészáros Istvánné, aki korábban is a dolgozók szószólója

volt, azt sajnálja, hogy a gyár működése idején nem szívroghattak ki információk az embertelen munkakörülményekről. Az olasz tulajdonosok – elmondása szerint – az eltelt tíz évben egy fillért sem áldoztak ezek javítására, és most odébb állnak. Nem volt szellőzőrendszer, a dolgozók az egészségre káros ragasztóanyagok szagát szívták egész nap. Harminc asszonyra jutott egy illemhely, amelyet a 11 órai tízperces szünetben rohamozhattak meg. Még a rab- szolgák is jobb körülmények között dolgoztak az ókori Rómában – érzékeltette hangzatosan a legújabb kori gyarmatosítás szegedi körülményeit az elbocsátott dolgozó.

F. K. – SZ. A. K.

VÁSÁRHELYEN SINCS MÁSKÉPP

– Nemhogy a végkielégítést, de még az augusztusi fizetésünket sem kaptuk meg – mondja keserűen *Vanderstein Jánosné*, akit a vásárhelyi üzemből bocsátottak el. Az asszony pontosan 41 évvel ezelőtt kezdett dolgozni a szegedi cipőgyárban, majd Vásárhelyre került. Művezetőként dolgozott, nagyon szerette a munkáját, s elárulta: ha a gyár holnap újra nyitna, ő biztosan visszamenne. Vandersteinné hozzátette, épp a napokban érdeklődtek, mikor kapják meg végre az utolsó havi járandóságukat. Az olasz tulajdonos azt ígérte, hamarosan utalja a pénzt, ami leghamarabb a hét végére, vagy a jövő hét elejére juthat el a volt dolgozókhoz. A végkielégítésről pedig annyit mondtak, hogy decemberben mindenkinek kifizetik az összeget, ebben azonban nem bíznak túlságosan az utcára került emberek.

Matricát követelnek a szentesiek is

Demonstrációt tartanak ma Szentesen az M5-ös autópálya megépítéséért és a matricás rendszer bevezetéséért. Az ügyet felvállaló megyei kereskedelmi és iparkamara alapítványához csatlakoznak a szentesiek.

Békés eszközökkel akarja elérni a megyei kereskedelmi és iparkamara, hogy a kormány a választási ígéretéhez híven 2006-ig építse meg az országhatárig az M5-ös autópályát. Ennek érdekében egy alapítványt hozott létre a köztisztület, amely a szlogennel hirdette meg az akcióját: „M5: közös utunk, közös ügyünk: matricát az M5-ösre”. *Horváth István*, az alapítvány kuratóriumának elnöke, a Legrand Kontavill Rt. vezérigazgatója elmondja: azt is kéri a kabinetből, hogy 2007-ig készüljön el a nagylaki határátkelőig az elkerülő út, az M43-as is. A szentesi városházán ma délelőtt 10 órakor kezdődő rendezvényükön azt szándékozzák nyomatékosítani, hogy Szentes város lakossága és meghatározó gazdasági egységei csatlakoznak az M5 autópálya nevű alapítványhoz. A kuratórium elnöke szerint azért kell az ország más

Itt kell alaposan a zsebbe nyúlni.

Fotó: Gyenes Kálmán

részein bevált matricás rendszert alkalmazni a dél-alföldi régióban is, hogy képesek legyenek megfizetni a pálya használatának a díját a cégek, és a magánszemélyek egyaránt.

Az alapítvány vezetői szeretnék mozgósítani az ügy érdekében Békés és Bács-Kiskun megye

településeinek lakóit, valamint vállalkozóit is, hogy együtt követeljék a már említett céljaik megvalósítását a kabinetből. *Horváth István* úgy fogalmazott: mivel a politikai próbálkozások az előző és a jelenlegi kormány idején sem vezettek eredményre az M5-ös ügyében, ezért a civil szfé-

rát sorakoztatja most fel a kereskedelmi és iparkamara, hogy ezt a régiót ne sújtsák újabb adóval az autópályán. Ők elítélik az emlékezetes tiltakozó akciót, amikor fémpénzzel fizették ki a pályadíjat. *Horváth* szerint az olyan megmozdulások nemcsak a régió, hanem az egész ország hírnevét „rombolják”. Az alapítvány tisztességes eszközökkel hívja fel a döntéshozók figyelmét arra, hogy hazánk más vidékeihez hasonlóan a dél-alföldieknek is teremtsenek esélyt a boldoguláshoz.

Szentes legnagyobb cégének, a Hungerit Rt.-nek a vezérigazgatója, *Magyar József* támogatja a kereskedelmi és iparkamara kezdeményezését. Csak az a kár – mint mondja –, hogy nem korábban szervezték meg a civil akciót az M5-ös ügyében. A vezérigazgató ugyanis túrhetetlennek tartja, hogy a térség lakóinak többé kerül az autópálya díja, mint a benzin. Hozzáteszi: minél előbb be kell vezetni a matricás rendszert a régió lakosságának biztonságos közlekedése érdekében. Az itt élők a magas díj miatt kikerülnek az autópályát, és a zsúfolt utakon haladva kénytelenek eljutni a fővárosba.

B. I.

Szeged, végállomás?

FEKETE KLÁRA

Egy központtal megint szegényebb lesz Szeged, ma jelentik be hivatalosan is, hogy megszűnik a postaigazgatóság, Csongrád megye, más megyékkel együtt a jövőben Debrecenhez tartozik. A hírnek nem örül senki, aminek teljesen érthető pszichés okai vannak: szeretünk ugyanis központ lenni. Szeretjük, ha minden megyei avagy régiós intézménynek, közhivatalnak, cégnek, pénzintézetnek szegedi a feje, patinás belvárosi palotákban áll ott nagy betűkkel, hogy szegedi igazgatóság. Az ilyen és ehhez hasonló címeiktől büszkeség tölt el bennünket, érezzük, mekkora szerencse, hogy ilyen jelentős helyen lakunk, központi pályaudvar, és nem végállomás vagyunk a déli határ mentén.

Amikor egy-egy központ „elmegy”, eljövendő negatív folyamatok baljós előjeleként éljük meg. A Magyar Posta mostani döntése mögött is üzeneteket keresünk, ugyanazt éljük át, mint amikor évekkel ezelőtt az OTP megyei igazgatósága szűnt meg és a régiós központot nem a Tisza partjára, hanem Kecskemétre helyezték. Azonnal kombináltunk, többek között az M5-ös sztráda Szegedig elvezető, máig hiányzó szakaszt emlegettük, meg azt, hogy már a bankok is leírnak bennünket.

Holott az ehhez hasonló döntések mögött nyilván racionális megfontolások állnak, mert igazgatókkal és emberekkel kell takarékoskodniuk a különböző szervezeteknek. S ami egyrészt jó a költségvetés szempontjából, az rossz a másik oldalon, mivel szegedi munkahelyek szűnnek meg. A legnagyobb baj azonban mégsem ez, hiszen Szeged régióközpontként való emlegetése mára szinte vitán felül áll. A gondok ott kezdődnek, amikor minden hónapban újabb és újabb munkahelyek szűnnek meg, családok maradnak kenyérkereső és megélhetés nélkül, s számukra Szeged neve a végállomást jelenti. A mérleg nyelve pedig még mindig nem billent vissza: hiába bővíti létszámát néhány erősebb közép-vállalkozás, ha nem képesek egyszerre százaknak, ezreknek munkát adni.

Debrecenbe megy a szegedi posta

Folytatás az 1. oldalról

A Debrecen központú kelet-magyarországi igazgatósághoz fog tartozni a korábbi miskolci, debreceni és a Csongrád, Bács-Kiskun és Békés megyét magába foglaló szegedi igazgatóság. A korábbi régióközpontoknak, így a szegedinek is megváltoznak a funkciói. Ez azt jelenti, hogy a városok között szétosztják a központi feladatokat. A Tisza-parti városban látják majd el például

az egész Magyar Posta Rt. szállítóiinak könyvelését, valamint a munkavállalói lakáskölcsönök intézését.

– Az átszervezés személyi változásokkal is együtt jár – tette hozzá a kommunikációs igazgató. A tervek szerint januárban nyolcvan munkatársat tartanak meg a szegedi igazgatóságon, ahol információink szerint jelenleg kettőszázötvenen dolgoznak.

K. T.

Műszaki és anyagtudományi intézet alakul

Mészáros Rezső az egyetem prorektora

A szegedi egyetem Egyetemi Tanácsa egyebek mellett döntött a műszaki és anyagtudományi intézet megalakításáról és a prorektori címről.

– A Szegedi Tudományegyetem Egyetemi Tanácsa (ET) döntött a műszaki és anyagtudományi intézet (MAI) megalakításáról, meghallgatta a leendő rektorhelyettesek beszámolóit, módosította a szervezeti és működési szabályzatot, valamint személyi ügyekről is döntött – jelentette be tegnapi tájékoztatóján *Szabó Gábor* rektor.

A MAI-t megalapításáról ellenszavazat és tartózkodás nélkül döntött az ET. Az intézet feladata lesz többek között az egyetemi szintű műszaki képzés fejlesztési stratégiájának kidolgozása, a műszaki szakok akkreditációjának összehangolása, valamint a képzés koordinálása.

Módosult az egyetem szerveze-

ti és működési szabályzata, aminek legfontosabb eleme, hogy a tanács elfogadta az új menedzseri struktúrát, valamint megalapította a prorektor intézményét. A döntés értelmében a szegedi egyetem első prorektora a korábbi rektor, *Mészáros Rezső* akadémikus lett, ugyanis a tisztséget mindig az egyetem előző vezetője látja el. A prorektori cím egy évre illeti meg a leköszönt rektort, akinek feladata lesz az egyetem képvisellete. – Ez egy üzenet a civil és a szakmai társadalom felé, egyben ezzel a lépéssel biztosítjuk az egyetemi vezetés folytonosságát is – hangsúlyozta *Szabó Gábor*.

A rektor tegnapi sajtótájékoztatón azt is bejelentette, hogy az egyetem 11 lakást kapott a Tápai utcában épült negyvenegy lakásos önkormányzati garzonházból, amelynek hivatalos átadása holnap lesz.

GARAI SZAKÁCS LÁSZLÓ

Füvészkerti tervek

Növényfajokat bemutató rendezvényekkel szeretné elérni a Szegedi Tudományegyetem füvészkertje, hogy növekedjen a látogatók száma, s így a belépőjegyekből befolyó összeg is. Beszámolt arról, hogy míg a rendszerváltozás előtt – főként a szomszédos országokból szervezeten érke-

zett turistacsoportoknak köszönhetően – évente mintegy 60 ezren keresték fel a kertet, addig az utóbbi időben körülbelül évi 20 ezerrel esett vissza a látogatottság. A visszaesés azzal is magyarázható, hogy a délszláv háborús helyzet miatt a turisták elkerülték Szegedet.

A megye nem csatlakozhat

Nagy Sándor képviselői indítványáról is tárgyal csütörtöki ülésén a megyei közgyűlés. A testület kistéleki tagja azt javasolta, hogy a megyei önkormányzat csatlakozzon az M5-ös Autópálya Alapítványhoz.

A képviselői indítvány szerint a megye fejlődésének letéteményese a Röszkéig nyúló M5-ös autópálya, s a hozzá csatlakozó, a nagylaki határátkelőig vezető M43-as autót lenne, ám ismert, hol tart ez a két útépités. Ugyanakkor a térség vállalkozásai és állam-

polgárai számára gyakorlatilag megfizethetetlen az M5-ösnek a Kiskunfélegyházáig el-készült szakasza, az itt élők ezt – jogosan – gazdasági diszkriminációnak érzik. *Nagy Sándor* úgy véli, ha a kereskedelmi és iparkamara által 2003. májusában létrehozott alapítvány céljai teljesülnek, az minden itt élő életére pozitívan hatna.

Az indítvánnyal kapcsolatos közgyűlési előterjesztés arról szól, hogy a Polgári törvénykönyv szerint helyi önkormányzat létrehozhat közalapítványt, magánalapítványhoz

azonban nem csatlakozhat, és létrehozásában sem vehet részt. Ugyanakkor az M5-ös Autópálya Alapítvány céljaival egyetért a megyei közgyűlés, „erkölcsileg, anyagilag, politikailag támogatandónak tartja”, ezért *Frank József* elnök azt javasolja, hogy a 2003. évi költségvetésben a megyei marketingfeladatokra eltett céltartalék terhére szavazzon meg a közgyűlés ötvenezer forintot, támogatásként, amelyet a döntés után azonnal átutalnak.

B. A.